

Vikingwet

Het nieuwe oude zegenvieren

Likewise be all manner of beasts, when they be brought into the field and cried haveoke, then every man to take his part.

Thomas De Brotherton, the first Earl of Norfolk

© Erwin Verweij, 2020

Omslagfoto: iFacilitatephoto.eu

Viking illustraties: Haeley Verweij

Vikingwet

ISBN: 9789464182163

Versie 1.5

www.vikingwet.nl

De schrijver heeft getracht daar waar mogelijk bronnen te vermelden. Mocht u desondanks menen rechten te kunnen uitoefenen dan kunt u contact opnemen met de uitgever. Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever of schrijver.

VOORWOORD.....	9
INTRODUCTIE VAN DE VIKINGWET	17
EERSTE WET: WEES MOEDIG EN AGRESSIEF	33
ART. 1.1: WEES DIRECT	39
ART. 1.2: GRIJP ALLE KANSEN	67
ART. 1.3: MAAK GEBRUIK VAN VERSCHILLENDE AANVALMETHODES	77
ART. 1.4: WEES VEELZIJDIG EN FLEXIBEL	85
ART. 1.5: VAL ÉÉN DOEL PER KEER AAN	93
ART. 1.6: PLAN NIET ALLES TOT IN DE DETAILS.....	101
ART. 1.7: GEBRUIK WAPENS VAN TOPKWALITEIT	109
TWEEDE WET: WEES VOORBEREID	117
ART. 2.1: HOU JE WAPENS IN GOEDE CONDITIE.....	121
ART. 2.2: BLIJF IN VORM.....	127
ART. 2.3: VIND GOEDE STRIJDMAKKERS	133
ART. 2.4: WEES HET EENS OVER WAT BELANGRIJK IS	153
ART. 2.5: KIES ÉÉN LEIDER.....	163
DERDE WET: WEES EEN GOEDE HANDELAAR.....	177
ART. 3.1: ONDERZOEK WAT DE MARKT NODIG HEEFT	183
ART. 3.2: BELOOF NIETS WAT JE NIET KUNT WAARMAKEN	193
ART. 3.3: EIS GEEN OVERCOMPENSATIE	205
ART. 3.4: ORGANISEER DINGEN ZO OPDAT JE TERUG KUNT KEREN.....	213
VIERDE WET: HOU HET KAMP OP ORDE.....	219
ART. 4.1: HOUD ALLES NETJES EN GEORGANISEERD	225
ART. 4.2: ZORG VOOR LEUKE ACTIVITEITEN DIE DE GROEP VERSTERKEN.....	235
ART. 4.3: ZORG ERVOOR DAT IEDEREEN NUTTIG WERK DOET.....	247
ART. 4.4: RAADPLEEG ALLE LEDEN VAN DE GROEP VOOR ADVIES	255
DE WETTEN IN DE PRAKTIJK.....	267
ROLLEN	271
BIJeenKOMSTEN	279
RUNEN	293
NOORSE GODEN	295
HOE NU VERDER?.....	299
BOEKENTIPS	301
MET DANK AAN	305
OVER DE SCHRIJVER.....	307

Het doel van dit boek is om coaches, veranderaars en leiders in staat te stellen een meer to the point en krachtige benadering bij verandering te gebruiken door de inzet van een oude wetgeving.

Voorwoord

De Viking. En dan ook nog de Viking anno 2020. Niet echt, meer wetgeving van de Vikingen maar dan wel de Vikingen uit het verleden. De wetgeving in kwestie ga ik niet uitleggen, dat doet de auteur wel. Waarom dan toch dit voorwoord? Na 26 jaar opereren in wat we vandaag de Agile wereld noemen, is het een beschouwing waard. Dit boek is een mooie aanleiding. De Viking van toen was onbevreesd, de Viking van tegenwoordig deel van een van de meest tolerante regio's in de wereld.

En dan ook nog, Agile is niet statisch. Het ontwikkelt zich. En nog altijd zijn Agile transformaties moeilijke processen. De reden daarvoor is duidelijk, de noodzakelijke paradigma shift is een van de moeilijkste dingen om voor elkaar te boxen. De oude paradigma's regeren als het op reflexen aankomen. Velen onder ons, zeker managementlagen, hebben niet de Agile ervaring om vanuit ervaring te schakelen wanneer iets gebeurt dat niet was voorzien. Het gevolg is voorspelbaar, een oude reflex.

En zo innoveren we achteruit na de initiële transformatie. Om die verandering sustainable te maken is voorwaarts innoveren noodzakelijk, gaan waar je nog niet bent geweest. En dat vraagt moed, zowel toen eeuwen geleden als tegenwoordig. Kom op Ragnar, je kunt het!

Arie van Bennekum
co-auteur Agile Manifesto

Een paar jaar geleden gaf ik toe aan de verleiding en besloot ik mijn DNA in te sturen om mijn afkomst te ontdekken. Met een moeder geboren in Cardiff Docks hoopte ik op iets exotisch, maar uiteindelijk bleek ik een zeer saaie 50% Welsh en 50% Viking te zijn, respectievelijk van moeders- en vaderskant. Snowden is oorspronkelijk een Vikingnaam en is verbonden aan een fysieke locatie in Northumbria.

Toen drie van ons samenkwamen in een pub nabij Cheltenham om het DSDM-consortium op te richten tegen het einde van de vorige eeuw, hadden we niet verwacht dat dit uiteindelijk een van de drie bronnen (samen met Scrum en XP) zou worden voor het Agile Manifesto. Of dat Agile met zoveel vroege belofte van start zou gaan. Wij waren ervan overtuigd dat elke benadering van het veranderen van softwareontwikkeling een samenwerking tussen concurrenten moest zijn en geen eigendomstrijd. We wilden een verschil maken, om wendbaarheid op schaal te bereiken.

Nu zien we dat Agile een fase van co-modificatie ingaat met grote, gestructureerde raamwerken die weinig verschillen van wat daarvoor kwam en talloze pogingen om een nieuwe Agile of Agile-raamwerk te creëren, altijd gericht op zachte inkomsten uit certificering in plaats van de moeilijker taak om echte waarde te creëren door de levering van betere systemen. De commerciële modellen van Agile zijn van nature eigendom geweest en dat is een verlies.

De afgelopen drie jaar heb ik gesproken over het her-wilderden van agile, het herstellen van balans en een gevoel van gevaar in een beweging die stagnerend is geworden, hoewel het veilig (SAFE) is. Hoewel sommige dingen zijn veranderd, is er niet genoeg gebeurd om een duurzame verandering teweeg te brengen. Een paar helden die blij zijn Valhalla te zoeken in plaats van hun integriteit te compromitteren, zouden op dit moment een welkome toevoeging zijn aan de Agile-gemeenschap.

De vier wetten die in dit boek worden uiteengezet, zijn interessant; het zijn beperkende factoren die de taal van complexiteit gebruiken. De anonieme taal die veel van Agile kenmerkt, past bij de 'moerassige deken'-karakterisering die de auteur in het begin noemt. Ik hou van het idee van het slijpen van bijlen en het vlechten van baarden, al was het maar om de zinloze gemeenplaatsen van dienend leiderschap, de agile mindset, enzovoort te doorbreken.

Dit boek zal je aan het denken zetten, het zal je soms irriteren en sommige metaforen en aannames zullen misschien niet comfortabel aanvoelen. Maar dat is een goed teken. Ik vond veel dingen om het niet mee eens te zijn in dit boek en ik kan het geen hoger compliment geven. De Welshe en Noorse aspecten van mijn afkomst zijn in competitie! Dus lees het, maar met de geest waarmee je een van de grote komedies van de moderne tijd bekijkt, namelijk de televisieserie Norsemen, oorspronkelijk Vikingane genoemd: denk meer aan Frøya dan aan Rufus.

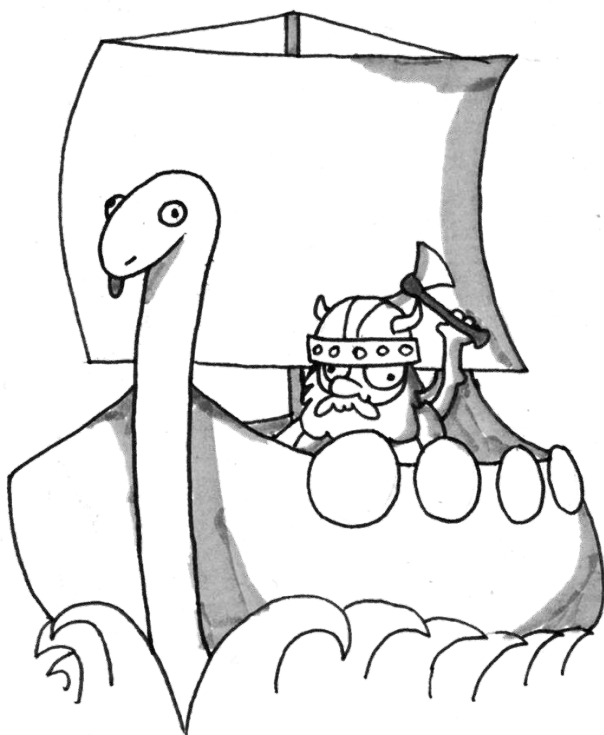
Dit boek is een belangrijke bijdrage aan het revitaliseren van Agile voordat het stagnerend wordt. Ik beveel het aan.

Dave Snowden
Oprichter & Chief Scientific Officer
The Cynefin Co

**“Het huis van degene die anderen bespot
eindigt in een brand”**

Viking-gezegde

Introductie van de Vikingwet

Knoet was die ochtend vroeger opgestaan dan anders. Ondanks dat de afgelopen maanden op zee zeer uitputtend waren, en hij en de mannen nog maar enkele dagen weer thuis waren, zat er onrust in zijn lichaam. De reis was zwaar en de opbrengst matig. Het was dit keer écht aanpakken geweest. Veel kleine dorpen die ze onderweg tegenkwamen, bleken de aanvallen van de vorige keer niet te boven zijn gekomen, en de oogst daar was zeer schaars. Andere dorpen waren geheel verdwenen en leken zich te hebben verenigd in grotere en sterkere vestingen die zeer lastig in te nemen waren. Voor het eerst sinds lange tijd waren ze gestuit op veel tegenstand en enkele van zijn mannen hadden het moeten ontgelden. Zij mochten nu voor altijd aan de tafels van Odin plaatsnemen en zich tegoed doen aan het goede van Walhalla. Maar hij miste ze wel. Aan de muur hing zijn trouwe zwaard, in de hoek stond zijn gehavende schild. Beide getuigen van de bloederige strijd. Hij had die nacht slecht geslapen en vroeg zich af waarom zijn dromen zo onrustig waren. Waarom hield Nott, de godin van de nacht, hem zo wakker?

Het begon al op het schip tijdens de terugtocht. Was wat ze deden nog wel de juiste manier? Het ideaal van Knoet was een vredig dorp voor zijn mensen met de hoop dat het voortvarend zou zijn, en misschien zelf zou uitgroeien tot een stad zoals die in het Noorden begonnen te ontwikkelen. Waren de rooftochten nog wel voldoende om het vol te houden? De eigen landbouw en veeteelt zorgden voor genoeg voedsel maar er ontbrak echte ontwikkeling. De rijkdommen die ze roofden zorgde ervoor dat ze met andere dorpen wat handel konden drijven, en er zaten soms producten bij die hij in eigen land nog niet was tegengekomen. Maar was het allemaal de opoffering wel waard? Odin zou tevreden zijn met de inzet die ze iedere keer lieten zien. Aan roofzucht en de dorst naar bloed ontbrak het niet, maar hij constateerde ook onder de mannen dat er iets ontbrak. De lange overtocht was zwaar. De strijd zwaarder en de beloning steeds minder. Misschien moest het anders. Misschien was het tijd voor iets nieuws. Knoet wist het niet. Was dat wat de goden

via zijn dromen hem probeerde te vertellen? Was er een ander offer nodig? Een nieuwe weg die ingeslagen moest worden? Hij keek achter zich naar de bedstede. Zijn mooie vrouw. Zijn dierbare waar hij voor leefde, stond altijd achter hem. De jaren hadden ook van haar een tol geëist. De lange tijd van huis. Het zorgen voor de kinderen, de dieren en de akker was zwaar. Zelfs met de hulp van de enkele slaven die hij haar had geschonken, meegenomen van zijn rooftochten, was het leven niet eenvoudig. Vooral de winters hakten er behoorlijk in. Hij had gezien op zijn tochten dat de dorpen aan de andere kant van de zee op veel gebieden meer hadden. Niet alleen visvangst, vee en land zorgden voor voedsel. Ook hun verbinding met de andere dorpen en steden maakte dat ze, ondanks zijn invloed, floreerde. Vestingen, die een indruk op hem hadden gemaakt. Maar zijn mannen zouden het lastig gaan vinden. Niet meer de zee op voor strijd. Hoe konden ze Odin dan dienen? Hoe kon hij orde houden in het dorp en vooral loslaten zodat zijn mensen zelf écht konden groeien. Zou handel met de overzeese erin zitten? Kon daar de oplossing liggen? Misschien moest hij gaan luisteren naar Nehalennia, de beschermgodin van zeelui en handelaars. Zij had hen tot nu toe beschermd en was hem en zijn dorp altijd goed gezind geweest. Knoet stapte in zijn laarzen, ze waren ondanks het zeewater nog met bloedvlekken gekleurd. Hij sloeg een dikke vacht om de schouder en stapte de vroege ochtend koude in. Een goed gesprek met de sjamaan zou wellicht verheldering geven. De wijze man had hem al eerder aangesproken over mogelijke nieuwe denkwijzen, maar tot nu toe had hij deze altijd genegeerd. Het werd tijd om zijn trots opzij te zetten en de oren te open. Hij moest gelijk denken aan een bekend Viking-gezegde.

“Er is geen betere bagage om te dragen dan gezond verstand en een heldere geest. In verre landen is het nuttiger dan goud en brengt het de armen uit de problemen.”

Knoet glimlachte. Er zou opeens best een vorm van waarheid in kunnen zitten.

Loop naar de hel

Een paar jaar terug hoorde ik voor het eerst over de Viking wetgeving. Een collega was ze tegengekomen tijdens een reis door Noorwegen waar ze in een souvenir stalletjes op een kaart stonden gedrukt. Hij was erdoor geïntrigeerd en het viel hem op dat, ook al waren ze heel erg oud, ze eigenlijk ook heel actueel waren. Het was eigenlijk vrij eenvoudig om ze te mappen op de hedendaagse wereld, en dan zeker op het zakendoen en werken binnen organisaties. Ook al lijkt het of ze vrij recentelijk zijn geschreven en voelt het alsof ze passen bij het hedendaagse denken, zijn ze wel degelijk zeer oud. Ze zijn meer dan duizend jaar geleden bedacht, zo rond de tiende eeuw, ergens in het noorden van Europa. Ze waren natuurlijk niet opgeschreven met een andere manier van werken in gedachten of het moderne zakenleven. Al kun je wel bedenken dat naast het over de kling jagen van tegenstanders er toch ook wel zoiets aan het ontstaan was als handel en betrekkingen met andere stammen. Zelfs betrekkingen met andere landen. Over de jaren zijn ze natuurlijk wel wat veranderd. Maar ze getuigen van inzicht en vooruit kunnen kijken. Maar bedenk: het waren wel de Vikingen, een stoer volk dat leefde van roof en plunder die met deze eerste wetten kwamen. Het woordje "Law" dat wetgeving betekent is overigens een Noors woord, en de betekenis die het met zich meebracht begon vrij snel zijn weg te vinden onder de noordelijke bevolking. De Vikingen gingen langzaam hun manier van omgang met andere veranderen. Het christendom deed zijn intrede en het plunderende en rovende volkje begon onderling wat geciviliseerd met elkaar om te gaan. Er werden dus wetten gemaakt, waaronder deze, om heldere afspraken te kunnen maken. Wetten over handel, maar ook wat te doen als iemand een beetje buiten het boekje trad. Het duurde nog even voor die wetten ook voor niet-Vikingen van kracht werden. Men had nog even te dealen met het zwaard en de bijl als het ging om internationale betrekkingen. Maar ook daar deed de wetgeving wel langzaam zijn intrede. Het is wel opmerkelijk dat de Vikingen een aardige invloed hebben gehad. Veel termen en zelfs

feesten komen een beetje vanuit die cultuur. Denk aan de dennenboom met kerst die sterk overeenkomt met de Wodan-eik en het midwinterfeest. Zelfs de kerstman in zijn slee is duidelijk gebaseerd op oude Noorse mythologie. En als je niet zoveel hebt met dergelijke pagan gedachtegoed en meer gelooft in hemel en hel. Bedenk dat die laatste een Noorse godin was. Hel, de godin van de roemloze dood. Invloed genoeg door die mensen van het oude noorden. Het is overigens geen opgelegde wet maar eigenlijk meer logisch nadenken en vooral de consequenties erkennen als je het niet zou navolgen. Dus je kunt ze meer lezen als goede ideeën. Als kaders die houvast zouden kunnen bieden.

Geschiedenis

Nu heb ik dit boek niet geschreven met het idee om de geschiedenis van de Vikingen in beeld te brengen, daar zijn veel betere boeken voor en ook mensen die daar veel beter in zijn. Geschiedenis is niet mijn expertise en ten tweede wil ik het enkel over de wetgeving hebben. Nu zal je hier en daar wel stukjes lezen over die stoere Vikingen omdat deze als goed voorbeeld kunnen dienen bij wat ik hier probeer te vertellen. Maar laat ik op voorhand wel enkele onduidelijkheden wegnemen voor het geval je gaat denken dat ik met een gedegen stukje geschiedvervalsing bezig ben, of je misschien erachter komt dat ik niet alles helemaal vertel zoals het daadwerkelijk is gegaan. Als ik spreek over Vikingen, dan is het niet meer dan dat. Het is een gegeven dat er Noorse, Zweedse, Finse en Deense Vikingen zijn. Ik maak ervoor dit boek geen onderscheid in. Ik heb wat meer kennis van Noorwegen omdat ik er herhaaldelijk geweest ben en ook graag kom. Ik heb een beetje kennis van Denemarken en dat komt misschien omdat ik graag met Lego speel. Maar laat ik Zweden en Finland zeker niet wegwuiven. Ook daar ontstond een ontwikkeling met betrekking tot wetten en order. Misschien kom je er zelf achter door wat onderzoek dat de wetgevingen daar zijn ontstaan, het zou zomaar kunnen. Voor nu wil ik afspreken dat het om Viking wetgeving gaat en dat deze is

tegengekomen door die goede collega in Noorwegen. Dan zijn er nog wat andere onduidelijkheden. Door dit boek heen vind je kleine tekeningetjes van Vikingen. Mijn dochter heeft haar fantasie hier op los gelaten en naar eigen wil en geweten deze getekend. En ja, ze hebben helmpjes met hoorntjes. Maar dit is slechts een mythe. Voor zover bekend droegen de Vikingen geen helmen met hoornen. Dus mochten je voorouders zich onder de Vikingen bevinden. Op voorhand mijn excuus als ik ze in dit boek een klein beetje typecast. Ook kan ik melden dat dit volk best wel gewelddadig was. Maar daar waren ze niet de enige in. De Germanen, Saksen, Romeinen, Hunnen, Perzen en zelfs de in opkomst zijnde Christenen konden er ook wat van. Vergeet namelijk niet de kruistochten die met het zwaard de wil van een godsdienst verspreidde. We spreken rond het jaar 1000 van een overgang tussen de vroegere en donkere middeleeuwen naar de hoge of volle middeleeuwen. Een tijdperk dat zich laat kenmerken als een met veel oorlogen, machtswisselingen en veranderingen. Het kenmerkt zich door de het belang van feodale structuren. Het centraliseren van gezag. Vandaar dat de invoer van wetgeving zo actueel is rond die tijd. De paus en de Duitse keizer krijgen in Europa flinke invloed en centraal Europa richt zijn pijlen vooral op het Midden-Oosten. Het was zeker geen rustige tijd, maar er begon dus wel structuur te ontstaan. De Viking wetgeving is dan ook duidelijk van rond die tijd en is niet bedacht door de eerste Vikingen die in hun drakars de zeeën afstropen op zoek naar prooi.

Ik zou een volledig boek kunnen schrijven over deze periode. Over de verandering van stammen naar steden. Over volksverhuizingen. Oerstammen. De Gothen en De Oostelijke Germanen, zoals de Vandalen, Sueben en de Iraanse Alanen. Het schrijven van dit boek liet mij dingen lezen waardoor ik zelf weer interessante feiten leerde. Een avondje het internet afstruinen is zeker leerzaam als je FaceBook, YouTube en TikTok eventjes niet als belangrijkste bron van informatie ziet. Maar ik schrijf dus geen geschiedenisboek, dat laat ik liever aan anderen

over. En als je in mijn boek dingen tegenkomt die historisch gezien niet helemaal kloppen, dan hoop ik dat je me dat kunt vergeven. Ik heb mijn best gedaan om de historische feiten zo goed mogelijk op te schrijven en ik heb mijn huiswerk gedaan. Wellicht kunnen we over een goed glas Schotse of Noorse whisky er nog wel eens een discussie over hebben. Maar voor nu, de Viking-wetgeving.

Hoe kun je dit boek gebruiken?

De Viking wetgeving die ik hier beschrijf bestaat uit vier hoofdwetten.

Eerste wet: wees moedig en agressief

Tweede wet: wees voorbereid

Derde wet: wees een goede handelaar

Vierde wet: hou het kamp op orde

Iedere hoofdwet heeft weer een soort subwetten. Toen ik begon met schrijven was ik heel enthousiast, ben ik nog, maar in het begin dacht ik gewoon even bij iedere wet mijn idee erover te geven en op te schrijven. Maar op een gegeven moment liep ik vast. Het is niet zo moeilijk om je idee ergens over te ventileren maar ik wilde graag een boek schrijven dat ook echt toepasbaar zou zijn. Een boek waar je achteraf als lezer misschien mee aan de slag kunt en kunt gebruiken als naslagwerk. We hebben het tenslotte over wetten, dus die zou je ook moeten kunnen toepassen. Ik raadpleegde een bevriende jurist. Ik vroeg haar hoe dat nu werkt met de hedendaagse wetgeving. Heeft onze wetgeving ook subwetten en zo ja hoe werken die. Ze kwam op de proppen met artikelen en begrippen als Memorie van toelichting. En zo kwam ik op de vorm van dit boek. Iedere wet heeft dus artikelen. En ieder artikel heeft een mogelijke manier op het te kunnen toepassen. Aan het begin van iedere wet is er een Memorie van toelichting die de wet introduceert. Zo heb ik de Viking wetgeving een beetje houvast gegeven. Zoals ik het heb opgezet heb ik ieder artikel mijn idee meegegeven door het te

linken met situaties uit de praktijk. Die situaties heb ik zelf meegemaakt of heb ik van collega's mogen aanhoren. Aan het einde van ieder artikel vertel ik wat je zou kunnen doen om deze zelf in de praktijk te kunnen uitvoeren. Maar zoals ik in het begin vertelde is de Viking wetgeving geen opgelegde wetgeving. Zoals ik ze ben gaan beschouwen zijn het goede ideeën. En een goed idee kun je overnemen, negeren of zelf naar de eigen hand zetten zodat ze voor je zouden kunnen werken. Een idee mag je eigen maken. En daar heb ik gelijk de kerngedachte van dit boek te pakken.

Plunderen en roven

Toen ik net begon als coach, eerst als scrummaster, geloofde ik sterk in het volgen van de regels. Er waren manieren van werken bedacht zoals Scrum en die had je te volgen zoals ze bedacht waren. Je mocht niets mengen. Geen oude manieren met nieuwe manieren van werken, en zeker niet de verschillende manieren van werken onderling. Maar over de jaren ben ik daarvan teruggekomen. Er zijn veel manieren van werken en denken ontwikkeld over de jaren. En iedere manier is uniek en heeft goede en zeker ook minder goede kanten. Ik heb mijzelf er een flink aantal eigen gemaakt. Ook enkele waarvan ik vooraf het idee had dat ze niet goed bedacht waren en in de praktijk een sterke kans van falen zouden hebben.

Om je een idee te geven vond ik na Scrum het schaalmodel LeSS¹ heel erg interessant. Het sprak mij aan en het gaf mij een gevoel dat het heel goed toepasbaar was. Maar ongeveer tegelijkertijd met LeSS was er ook het schaalmodel SAFe². En je begrijpt het al, er ontstonden ook twee kampen. Of je was meer voorstander

¹ LeSS staat voor Large Scale Scrum. Een manier om het Scrum framework toe te passen op grotere organisaties met meer medewerkers en teams en waarbij die teams samenwerken aan een gezamenlijk product. De e van LeSS is overigens toegevoegd als een knipoog naar de toegevoegde e van het schaalmodel SAFe.

² SAFe staat voor Scaled Agile Framework en is een manier om het iteratief werken zoals Scrum dit biedt op te schalen in grote organisaties. Ook hier werken teams samen aan een groter geheel en zijn er verschillende nieuwe rollen bedacht om het scaling framework te laten werken. De e in SAFe is overigens toegevoegd om het als afkorting goed te laten klinken.

van de ene of de andere. Toch besloot ik om naast een LeSS-certificaat ook een SAFe-certificaat te halen. Dus ik schreef mij in voor de SAFe-training. Ik was sceptisch maar kwam er toch achter dat er best wel goede dingen in deze manier van werken zaten. De trainer die de SAFe-training gaf keek uit naar mijn aanwezigheid en verwachtte van mij wel wat tegengas. Hij wist dat ik meer een aanhanger was van LeSS, maar ik moest hem teleurstellen. Beide manieren van werken hebben sterke en zwakke punten. En zo ging ik verder. Ik leerde over Holocracy en Sociocracy 3.0. Over het toepassen van Lean in verandering, en ik durf er zelfs voor uit te komen dat ik voor dit alles ook nog een Prince 2-certificering behaalde. Men zegt dat wijsheid komt met de jaren en ik denk dat die ook komt met ervaring. Puur Scrum, LeSS, SAFe, Kanban of welke dan ook toepassen werkt niet. Maar een mix wel. Ik zal hier wel de hardcore fundamentalisten tegen mij in het harnas jagen, maar over tijd ben ik dit gaan inzien. Mixen mag. Gebruik het beste wat voor je werkt. De manier van plannen van de een en de manier van communicatie van de ander. Wat het beste voor je werkt. Jat en gebruik wat je kunt. Dat deden die Vikingen ook. Plunderen en roven wat je kunt en toepassen waar dat het beste tot zijn recht komt.

En zo heb ik dit boek ook opgesteld. Ik deel ervaringen en laat je hierdoor hopelijk zien waar ik tegenaan ben gelopen. En vooral wat ik in bepaalde situaties gebruikt heb. Ik beschrijf overigens niet in detail hoe al die manieren van werken in elkaar zitten, daar zijn al genoeg boeken over geschreven en volg eventueel een training of een workshop als je er meer over wil weten. Maar ik help je hopelijk wel in de goede richting. Vertel je welk boek je zou kunnen lezen. Of welke training te volgen. En als je die kennis al hebt dan geef ik je misschien weer een beetje focus op een bepaald onderdeel, techniek of game die je kan toepassen. Ik trek ook graag dingen uit hun oorspronkelijke kader. Kijk eens wat er gebeurt als je een bepaalde techniek voor iets anders toepast. En ik hoop vooral dat ik je de inspiratie kan geven om te durven. Om buiten je eigen kaders te treden.

Aaaarghhh

Ik begon dit boek te schrijven aan het begin van de Covid-19-lockdown in Nederland. We spreken zo rond begin maart 2020. Ik zat gedwongen thuis en besloot mijn energie te focussen op schrijven. Het viel mij toen op, maar ook in de tijd kort vóór Covid-19, dat men binnen organisaties een beetje afwachtend was geworden. Men volgde netjes de regels en er was langzamerhand een beetje een soort lijdzaamheid ontstaan in het bedrijfsleven. Waar ik ook kwam, of het nu een grote organisatie was of een klein wendbaar bedrijf, er heerste een soort gelatenheid in de manier van werken. Iets waar ik als eenpitter een beetje allergisch voor ben. Wat houdt je tegen om zelf te ondernemen binnen de plek waar je werkt? Om de schouders eronder te zetten? Om je af te vragen of dat waar je mee bezig bent wel van toegevoegde waarde is? Om verantwoordelijkheid naar je toe te trekken in plaats van opgelegde verantwoording te accepteren als een soort verplichte manier van denken en doen? Ik kwam managers en zogenaamde leiders tegen die te bang of te slap waren om te durven doorpakken. Ik was het softe agile werken een beetje zat geworden wat overal op alles als een zompige deken was komen te liggen. Begrijp me niet verkeerd, het gedachtegoed achter agile is goed, alleen is het de weg kwijtgeraakt. Het is een soort waarheid geworden in ondernemersland en veel mensen weten niet meer waar het echt om gaat. Ik wil graag weer wakker schudden. Doorpakken en beetpakken. Respect is goed maar dat betekent niet dat je zachte handschoentjes moet aantrekken. Soms is even kwaad worden en de tanden laten zien een manier om weer verder te kunnen. Een doel is geen stip op de horizon dat alsmaar een stip blijft, zo kom je nooit aan land. Soms moet je niet roeien met de riemen die je hebt maar nieuwe manieren van voortgang vinden. Alle zeilen bijzetten. Beman de drakar, slijp de bijlen. Zet vlechten in je baard. Drink je kelk leeg. Trek de riemen aan en zet je Berzerkergezicht op.

Wees een Viking.

Blood and destruction shall be so in use
And dreadful objects so familiar
That mothers shall but smile when they behold
Their infants quarter'd with the hands of war;
All pity choked with custom of fell deeds:
And Caesar's spirit, ranging for revenge,
With Ate by his side come hot from hell,
Shall in these confines with a monarch's voice
Cry 'Havoc,' and let slip the dogs of war;
That this foul deed shall smell above the earth
With carrion men, groaning for burial
Uit Julius Caesar, 1601 door William Shakespeare

“Oh shut the fuck up and just go and do it”
Erwin Verweij tijdens een standup

“Er is geen betere bagage om te dragen dan gezond verstand en een heldere geest. In verre landen is het nuttiger dan goud en haalt het de armen uit de problemen.”

Viking-gezegde

